

[Ib Thyregod.]

virkeligheden spises helt op gennem inflationen, at der på grund af den kroneforringelse, som samtidig finder sted, reelt ikke bliver noget tilovers for den pågældende. Overformyndieriet som den umyndiges beskytter har derfor i virkeligheden overlevet sig selv, og jeg tror, man skal væk fra disse beskyttelsessynspunkter og sociale synspunkter og anlægge også forretningsmæssige synspunkter, når det gælder placeringen af disse penge, til fordel for både de umyndige og dem, som har båndlagte midler.

Det, der jo er det interessante, når man ser på overformyndierets virksomhed, er, at selv om der i øjeblikket kun gives en rente på 4 pct. for almindelige midler, giver overformyndieret alligevel et væsentligt underskud og har gjort det gennem en række år. Det begrundes så med, at man jo har givet 4 pct. også i en periode, hvor man i virkeligheden ikke havde en indtægt på 4 pct., men i den forbindelse kan det spørgsmål rejses: er det virkelig rimeligt, at man giver en anden rente end den, man selv får?

Konsekvenserne heraf viser sig jo nu, hvor man altså burde få en højere rente, men alligevel kun kan udbetale disse 4 pct. Jeg tror da heller ikke, at de obligationer, som er købt i krigens tid til høje kurser, er hele forklaringen på, at det er gået, som det er; jeg tror simpelt hen, at der ikke fra overformyndierets side er disponeret med den smidighed, som andre pengeinstitutter ville have gjort.

Hvis man derfor skal se på løsningen af spørgsmålet vedrørende overformyndieret, rejser der sig forskellige muligheder, og det er dem, man har peget på i udvalgsbetænkningen: enten at bevare overformyndieret, ganske som det er, men foretage en rekonstruktion ved statens hjælp, således at man fremover skulle kunne få bedre muligheder, eller at begrænse overformyndieret til kun at omfatte umyndiges midler, det vil sige udskille båndlagte midler og forskellige andre ting fra overformyndieret

Den tredje løsning, som justitsministeren har foreslået, er den, at man begrænser overformyndierets område, men samtidig lader det blive en statsinstitution; det skal altså ikke fortsætte som nu, men

være en egentlig statsinstitution, således at de penge, der indbetales i kontante midler og værdipapirer, indgår i statskassen og i statens beholdning af værdipapirer.

Endelig er der jo også den fjerde mulighed, nemlig nedlæggelse af overformyndieret. Jeg skal ikke lægge skjul på, at der inden for venstres gruppe er i høj grad sympati for helt at nedlægge overformyndieret og lægge de opgaver, overformyndieret har haft, ud til de lokale pengeinstitutter, både for så vidt angår båndlagt arv og for så vidt angår umyndiges midler.

Man må nemlig huske på, at hvis man nøjes med den begrænsede løsning — hvad enten overformyndieret bliver en egentlig statsinstitution eller fortsætter som nu — betyder det, at man udskiller den båndlagte kapital og bevarer de umyndiges midler, kun dette, at underskuddet i virkeligheden vil fortsætte, for det har nemlig vist sig, at det er forvaltningen af umyndiges midler, der har givet det underskud, vi i dag har.

Udgifterne ved nedlæggelse eller delvis nedlæggelse af overformyndieret og udgifterne ved fortsættelse af overformyndieret under en eller anden form er tilsyneladende nogenlunde de samme, et sted mellem 30 og 40 mill. kr.

I den forbindelse kan det nævnes, at en af de væsentlige udgiftsposter er udgifterne ved at foretage pensionering af en række tjenestemænd eller ved at sætte disse på ventepenge i en vis periode. Dette spørgsmål er nævnt i betænkningen på side 51, hvor der henvises til tjenestemandsløven; men det siges, at der er visse muligheder for at omplacere disse tjenestemænd inden for andre grene af statsadministrationen.

Det er et spørgsmål, om man ikke burde se på, om de nuværende bestemmelser og regler for tjenestemænd virker rimeligt, for det ville dog være naturligt at give en række af de tjenestemænd, som har arbejdet inden for overformyndieret, en anden form for beskæftigelse inden for staten af lignende art, f. eks. inden for hypotekbanker eller anden virksomhed, hvor der administreres ud fra lignende synspunkter som i overformyndieret. Jeg tror i virkeligheden, at den rationelle løsning på disse spørgsmål må blive at gå ind for en egentlig nedlæggelse af overformyndieret.